

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobkyně: **D. V.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. et Bc. Peterem Mrázikem
sídlem Pražákova 1008/69, 639 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě na přezkum rozhodnutí ze dne 30. 5. 2025, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám advokáta Mgr. et Bc. Petera Mrázika náhradu nákladů řízení ve výši 12 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 20. 2. 2025, č. j. X, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod, protože pokles její pracovní schopnosti činil 30 %. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách však vyplývá, že žalovaná žalobkyni uznala jako invalidní v I. stupni od 27. 11. 2024, výpočet důchodu však neprovedla, protože žalobkyně žádala o invalidní důchod od 14. 2. 2024, ale byla uznána jako invalidní až od 27. 11. 2024. Žalobkyně na výzvu žalované sdělila, že trvá na tom, že u ní invalidita vznikla 9. 1. 2024.
2. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že mezi výrokem rozhodnutí o námitkách a jeho odůvodněním je rozpor. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uznala žalobkyni invalidní v I. stupni, ale výpočet invalidního důchodu vůbec neprovedla. Žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

neuevedla také nic ke zdravotnímu stavu od ledna 2023, kdy žalobkyně onemocněla. Žalobkyně souhlasí s určením I. stupně invalidity, ale nesouhlasí s tím, že invalidita vznikla 27. 11. 2024. Žalobkyni byla potvrzena diagnóza 9. 1. 2024.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** k této žalobní námitce uvedla, že žalobkyni sdělila již 6. 6. 2025, že výrok napadeného rozhodnutí nelze opravit podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), neboť nešlo o zřejmou nesprávnost. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“) může v soudním řízení správním také uznat, že žalobkyně nebyla vůbec invalidní, anebo byla invalidní v I. stupni od 27. 11. 2024.
4. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Vzhledem ke sporu o existenci a datum vzniku invalidity, soud vyžádal posudek posudkové komise. Podle tohoto posudku ze 7. 11. 2025 byla žalobkyně invalidní v I. stupni od 9. 1. 2024. Posudková komise zdůraznila, že žalobkyně byla v odborné péči od roku 2011 a byla v tomto roce i hospitalizována. I přes nastavenou léčbu a medikaci u žalobkyně došlo k propadu, jak prokázala zpráva z 9. 1. 2024.
7. Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení).
8. Soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise ze 7. 11. 2024 pro jeho přesvědčivé, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. Žalobkyně ani žalovaná nevznesly proti posudku žádné námitky.
9. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně*.
10. Vzhledem k procesní situaci se soud ostatními námitkami žalobkyně nezabýval.
11. Soud se ztotožnil s námitkou žalobkyně, že její invalidita vznikla 9. 1. 2024, jak prokázal posudek posudkové komise ze 7. 11. 2024, a proto napadené rozhodnutí zrušil. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž podle § 78 odst. 5 s. ř. s. bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobkyně je invalidní v I. stupni od 9. 1. 2024.
12. Soud přiznal úspěšné žalobkyni náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“). Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši dvakrát 4 620 Kč (§ 9 odst. 5 a § 7 odst. 5 AT), která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 450 Kč (§ 13 odst. 4 AT). Vyúčtovanou repliku žalobkyně nepodala a jednání se žalobkyně ani její

zástupce neúčastnili. Soud neshledal závěrečný návrh jako účelný, nepřinesl ve věci nic nového. Odměna advokáta a náhrada jeho hotových výdajů se zvyšuje o daň z přidané hodnoty (21 %) z částky 10 140 Kč, tj. 2 129,40 Kč (§ 57 odst. s. ř. s.). Advokát žalobkyně je totiž společníkem obchodní společnosti Mach & Mrázik, advokátní kancelář, s. r. o., která je plátcem DPH, jak doložila žalobkyně. Celkem je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni k rukám advokáta náklady řízení ve výši 12 269,40 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 26. listopadu 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně